

Stanovisko k násilí v rodinách

Rodinné násilí v sobě zahrnuje napadání jakéhokoliv druhu – slovní, fyzické, emocionální, sexuální nebo aktivní či pasivní zanedbávání – vykonávané jednou nebo více osobami proti dalšímu členu rodiny, ať ve vztahu manželském, partnerském, spojeneckém, žijících spolu, odděleně nebo rozvedených. Současné mezinárodní průzkumy naznačují, že rodinné násilí je globální problém. Objevuje se mezi jednotlivci všech věkových skupin a národností, ve všech sociálně-ekonomických vrstvách, v rodinách všech náboženských směrů i v nenáboženském prostředí. Bylo také shledáno, že množství výskytu násilného jednání v rodinách je v městských, příměstských i vesnických společnostech podobné.

Rodinné násilí se projevuje mnoha různými způsoby. Může to být například fyzický útok jednoho z manželů, duševní útoky jako jsou slovní výhrůžky, výbuchy vzteku, ponižování a nereálné požadavky na dokonalost. To se může projevovat formou fyzického nátlaku a násilí v rámci manželského sexuálního vztahu nebo výhrůžkami násilí a použití zastrašujícího slovního nebo neverbálního chování. Sem zahrnujeme krvesmilné jednání, špatné zacházení nebo zanedbávání nezletilých dětí rodiči či jejich opatrovníkem s následkem zranění a jiných poškození. Násilí vůči starým lidem může být fyzické, psychické, sexuální, slovní a materiální, lékařské zneužití nebo zanedbání.

Bible jasně hovoří o tom, že znamení, kterým se odlišují křesťanští věřící, se projevují v kvalitě jejich mezilidských vztahů ve sboru a v rodině. Milovat a lásku přijímat, hledat přijetí, budovat a podporovat druhé spíše, než je zneužívat nebo jinak ponižovat, je považováno za jednání v duchu Kristově. Mezi Kristovými následovníky není prostor pro tyranskou nadvládu a zneužívání síly a autority. Jeho učedníci, motivováni Kristovou láskou, jsou povoláni k tomu, aby prokazovali úctu a zájem o dobro druhých, prosazovali rovnost mužů a žen a přiznávali právo na úctu a důstojnost každého jednotlivce. Jakákoliv neschopnost vztahu k druhým ničí osobnost a hodnotu lidské bytosti, která byla stvořena a vykoupena Bohem. Apoštol Pavel nazývá církev „domovem víry“ fungujícím jako rozšířená rodina, která nabízí pochopení a útěchu pro všechny a zvláště pro ty, kteří jsou zranění a v nevýhodném postavení. Písmo představuje církev jako rodinu podporující osobní a duchovní růst, kde pocit zrady, odmítnutí a úzkosti vystřídá pocit odpuštění, důvěry a souznění. Bible také hovoří o osobní křesťanské odpovědnosti ochraňovat své tělo před poškozením, protože v něm sídlí Bůh.

Naneštěstí se rodinné násilí v mnoha křesťanských domovech objevuje a nemusí být vždy objeveno. Nicméně nikdy nesmí být přehlíženo, protože značně ovlivňuje životy všech postižených a často má za následek dlouhotrvající zkrslé představy o Bohu, o sobě samém a ostatních. Věříme tomu, že my jako Kristova církev máme odpovědnost:

1. Pečovat o ty, kteří trpí rodinným násilím, a reagovat na jejich potřeby tím, že:
 - a) vyslechneme a přijmeme ty, kteří trpí zneužíváním, budeme je milovat a ujišťovat je v tom, že pro nás mají hodnotu.
 - b) poukážeme na nespravedlnost zneužívání a nebudeme mlčet, ale nahlas bojovat na obranu oběti.
 - c) pokud je to možné, umožníme jak obětem, tak pachatelům přístup do poradny odborníků CASD anebo k jiným profesionálům v této oblasti v jejich společenství.
 - d) pomůžeme je umístit u profesionálních poradců CASD, kteří působí pro své členy i mimo jejich okruh.

- e) nabídneme službu smíření v případě, že pachatel činí pokání, a pomůžeme zajistit odpuštění a nové vybudování vztahu. Pokání vždy zahrnuje přijetí plné odpovědnosti za spáchané zlo, ochotu k novému vybudování vztahu a změnu v chování tak, aby se vyloučilo další zneužívání.
 - f) zaměříme se na působení evangelia ve vztahu manžel - manželka, rodič - dítě a v dalších blízkých vztazích a posílíme tak jednotlivce a rodiny, aby rostly k Božímu ideálu ve svém společném životě.
 - g) zajistíme, aby nedošlo k odsouzení oběti ani pachatele v rámci rodiny církevního společenství a učiníme násilníka odpovědným za jeho skutky.
2. Posilovat rodinné vztahy tím, že:
- a) poskytneme rodinnou výchovu, jejíž podstatou je milost a zahrnuje biblické pojetí vzájemnosti, rovnosti a úcty nepostradatelné v křesťanských vztazích.
 - b) budeme se snažit lépe rozpoznat a odhalit všechny faktory, které mohou způsobovat rodinné násilí.
 - c) vyvineme způsoby, jakými můžeme zabránit opakování násilí, jaké často pozorujeme v rodinách i napříč generacemi.
 - d) vyvrátíme běžně uplatňované a obvyklé náboženské věrouky, které v minulosti mohly ospravedlňovat nebo zakrývat rodinné násilí. Například odpovědnost rodičů za výchovu dětí k Boží spáse jim nedává právo, aby k tomu používali hrubost a násilné výchovné prostředky.
3. Přijmout naši morální zodpovědnost, být ostražitý a reagovat na zneužívání v rodinách v našich sborech a společenstvích a veřejně prohlašovat, že takové zneužívající chování je prohřeškem proti standardům Církve adventistů sedmého dne. Jakékoliv náznaky nebo zprávy o zneužívání nesmí být potlačené, ale zodpovědně posouzené. Pokud členové církve zůstanou neteční a nereagují na násilí, stávají se jeho nepřímými podporovateli v celé rozšířené církevní rodině.

Pokud máme být dětmi světla, musíme osvětlovat tmu v našem okolí tam, kde se rodinné násilí objevuje. Musíme mít zájem jeden o druhého i přesto, že by bylo jednodušší zůstat nezúčastnění.

Toto prohlášení bylo přijato Administrativní komisí Církve adventistů sedmého dne (ADCOM) dne 27. srpna 1996 a posouzeno na výročním zasedání Výboru GK v San Jose, Costa Rica, ve dnech 1.-10. října 1996